

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ และคะแนนในการแข่งขันยิงธนู

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคือ นักกีฬายิงธนู ชาย - หญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันยิงธนู ประจำปี 2545 ในรายการแข่งขันยิงธนู “เกษตรโอเพ่น” จำนวน 142 คน และ “ยิงธนูเขลางค์โอเพ่น” จำนวน 86 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักกีฬายิงธนูที่เข้าร่วมการแข่งขันรายการ “เกษตรโอเพ่น” และยิงธนู “เขลางค์โอเพ่น” โดยการสุ่ม จำนวน 98 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบวัดความวิตกกังวลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วัดความวิตกกังวลโดยตรงทางการศึกษาอยู่ 2 แบบทดสอบซึ่งแบบทดสอบทั้ง 2 แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นโดยมาร์เทนส์ (Martens 1977 : 121 -136.)

1. แบบทดสอบความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย (Sport Competition Anxiety Test : SCAT) แบบทดสอบนี้ใช้วัดความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปของแต่ละบุคคล ไม่เฉพาะเจาะจงลงไปสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แบบทดสอบความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย (SCAT) ประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ คำตอบไม่มีถูกหรือผิด แต่ระบุถึงความถี่หรือความบ่อยของการเกิดอาการอันเนื่องมาจากความวิตกกังวล คำตอบของแบบทดสอบทั้งฉบับนี้ให้เลือกข้อ A B หรือ C สำหรับการวิเคราะห์ให้คะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

ข้อ 1, 4, 7, 10 และ 13

ไม่มีคะแนน

ข้อ 2, 3, 5, 8, 9, 12, 14 และ 15

ตอบ A = 1, B = 2, C = 3

ข้อ 6 และ 11

ตอบ A = 3, B = 2, C = 1

เมื่อได้คะแนนของแต่ละข้อแล้ว จึงรวมคะแนนทั้งหมด ระดับคะแนนจะอยู่ระหว่าง 10 ถึง 30 คะแนน ความหมายของระดับคะแนนมีดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนของความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะนิสัย (SCAT)

ระดับคะแนน 10–15 ความวิตกกังวลต่ำ

ระดับคะแนน 16–23 ความวิตกกังวลปานกลาง

ระดับคะแนน 24–30 ความวิตกกังวลสูง

2. แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (The Competition State Anxiety Inventory –2 :CSAI–2) แบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์เป็นการวัดแบบเฉพาะเจาะจง และยังสามารวัดระดับความวิตกกังวลแต่ละประเภทรวมทั้งความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคล ในสถานการณ์ได้ แบบทดสอบนี้จะวัดความวิตกกังวลทางกาย (Somatic Anxiety) ความวิตกกังวลทางจิตใจ (Cognitive Anxiety) และความเชื่อมั่นในตนเอง (Self Confidence) โดยการนำคะแนนที่ได้ จากการตอบมาวิเคราะห์ที่ละส่วน แบบทดสอบมีคำถามทั้งหมด 27 ข้อ ดังนี้วัดความวิตกกังวลทางจิตใจ ประกอบด้วย ข้อ 1, 4, 7, 10, 13, 16, 19, 22 และ 25 วัดความวิตกกังวลทางกาย ประกอบด้วย ข้อ 2, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23 และ 26 และวัดความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วย ข้อ 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24 และ 27

คำตอบของแบบทดสอบนี้จะเป็นการตอบตามความรู้สึกว่าเห็นด้วยกับคำถามหรือไม่ คะแนนจะออกมาเป็นระดับตั้งแต่ 1 ถึง 4 การให้คะแนนเป็นไปตามหมายเลขที่เลือก เช่น ข้อ 1 ข้าพเจ้ารู้สึกพะวงเกี่ยวกับ การแข่งขันสมมติ นักกีฬาเลือกหมายเลข 2 หมายความว่าได้ 2 คะแนน ยกเว้นข้อ 14 เพียงข้อเดียวเท่านั้น ที่ให้คะแนนกลับกันคือเลือกหมายเลข 1 ได้ 4 คะแนน หมายเลข 2 ได้ 3 คะแนน หมายเลข 3 ได้ 2 คะแนน และหมายเลข 4 ได้ 1 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้ว ระดับคะแนนทั้งหมดอยู่ระหว่าง 9 ถึง 36 ในแต่ละหัวข้อ ชนิดของความวิตกกังวลความหมายของระดับคะแนนมีดังต่อไปนี้

ระดับคะแนนความวิตกกังวลตามสถานการณ์ (CSAI – 2)

ระดับคะแนน 9–18 ระดับความวิตกกังวลต่ำ

ระดับคะแนน 19–27 ระดับความวิตกกังวลปานกลาง

ระดับคะแนน 28–36 ระดับความวิตกกังวลสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. เตรียมแบบทดสอบความวิตกกังวลให้เพียงพอกับจำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน
2. ผู้ศึกษาประชุมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจ วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับให้กับผู้สอน ผู้จัดการทีม และนักกีฬาเกี่ยวกับแบบทดสอบ
3. ผู้ศึกษาแจกแบบทดสอบความวิตกกังวลตามลักษณะนิสัยให้กับนักกีฬาทุกคนก่อนการแข่งขัน 1 วันและรับแบบทดสอบคืนก่อนการแข่งขัน
4. ผู้ศึกษาแจกแบบทดสอบความวิตกกังวลตามสถานการณ์หลังการแข่งขัน เสร็จสิ้นและขอรับคืนก่อนพิธีแจกเหรียญรางวัลหรือการประกาศผลอย่างเป็นทางการ
5. นำแบบทดสอบที่ได้รับกลับคืนมาทำการตรวจสอบและจัดเก็บ
6. คัดเลือกแบบทดสอบของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้ง 2 รายการและตอบแบบทดสอบทั้ง 2 อย่างครบและสมบูรณ์
7. เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนในการแข่งขันกีฬายิงธนูในรายการแข่งขัน “เกษตร โอเพ่น” และ “ยิงธนูเขตลางค์โอเพ่น”

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for The Social Sciences) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 และวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความวิตกกังวลทั้ง 2 แบบ กับผลคะแนนการแข่งขัน